

Domoljubove podobe

Mesečna priloga „Domoljubu“.

Gospodinja šola šol. sester v Mariboru.

Šolske sestre v Mariboru so pred petimi leti ustanovile v svojem zavodu gospodinjstvo šolo, ki je v prvi vrsti namenjena deklicam kmetijskega stanu, a nudi tudi hčerkam meščanskih slojev priliko za potrebno gospodinjstvo izobrazbo. Učenke se pod vodstvom učiteljic, šol. sester in zdravnika vežbajo v tem, kar je treba znati dobri gospodinji. Starši dosedanjih učenk se prav povoljno izražajo o pridobljenem znanju svojih hčerk, zato šolo toplo priporočamo onim staršem, ki želijo, da se njihove hčere izvežbajo v dobre, izobražene gospodinje.

Slike iz katoliških misijonov.

Nekdo je tole zapisal: Morda boste našli v življenju duše, ki bodo sredi vpitja božjih sovražnikov mislile, da se katoliška Cerkev podira, da umira. Opozorite take ljudi na njene misijone. Ti jim bodo pokazali, da Cerkev lahko reče na to: »Jaz, da umiram? Jaz? Kdor ima take sinove, kot so ti moji misijonarji, tak ne umira!« Tak mož, na katerega je ponosna sv. Cerkev, je tudi slavni kardinal Lavižeri in njegovi misijonarji »beli očetje«. Dne 31. oktobra 1925 je katoliški svet slavil stoletnico rojstva tega velikega kardinala.

V svoji čudoviti gorečnosti in podjetnosti za rešitev afriških narodov je ustanovil misijonsko družbo »belih očetov« in »belih sester«, ter bil eden glavnih boriteljev v boju zoper suženjstvo. Ko je kardinal zvedel, da so drzni raziskovalci prodrli v notranjost osrednje Afrike, je takoj poslal eno karavano svojih misijonarjev tja (1878). Slika nam jih predstavlja na obali Vzhodne Afrike, ko se vprav odpravljajo na pot v notranjščino dežele. Koliko so morali pretrpeti na tej dolgi poti. Z vso težavo so komaj spravili skupaj nekaj sto nosačev.

Potovali so skozi močvirja, skozi pragozde in puste puščave. Od prve karavane je kmalu umrl vodja. Pokopali so ga v pragozdu in šli dalje. Od druge karavane jih je umrlo 7 za mrzlico, enega je pa zabodel domačin s sulico. Od tretje karavane so padli štirje misijonarji kot žrtve maščevalnosti arabskih trgovcev s sužnji. In te zgube kljub temu, da je z drugo karavano kardinal poslal tudi 6 oboroženih mož. Tem »vojakom« je pred odhodom v cerkvi vsakemu posebej izročil blagoslovljen meč z besedami: »Bodi miroljuben, hraber, zvest in pobožen vojak Kristusov!« — Na potovanju so morali prestati še druge nepravilike. Nosači so pometali tovore na tla in zbežali. Tatovi so pokradli veliko dragocenih reči. Številni poglavarji malih rodov so zahtevali za prehod visoko carino. Roparji so jih napadali po pragozdih. V pismu, kjer to poročajo, pravijo, da jih je osrčevala samo zavest, da gre za duše poganov.

V osrčju Afrike (Uganda) so se ustavili. Kljub začetnemu preganjanju (ugandski mučenci) so želi takoj od kraja veliko

Nadaljevanje glej na str. 3.

Misijonarji se pripravljajo na potovanje v notranjost dežele. (Vzhodna Afrika.)

Kardinal Karel Lavižeri, ustanovnik mis. družbe Belih očetov in prvoboritelj proti kupčevanju s sužnji.

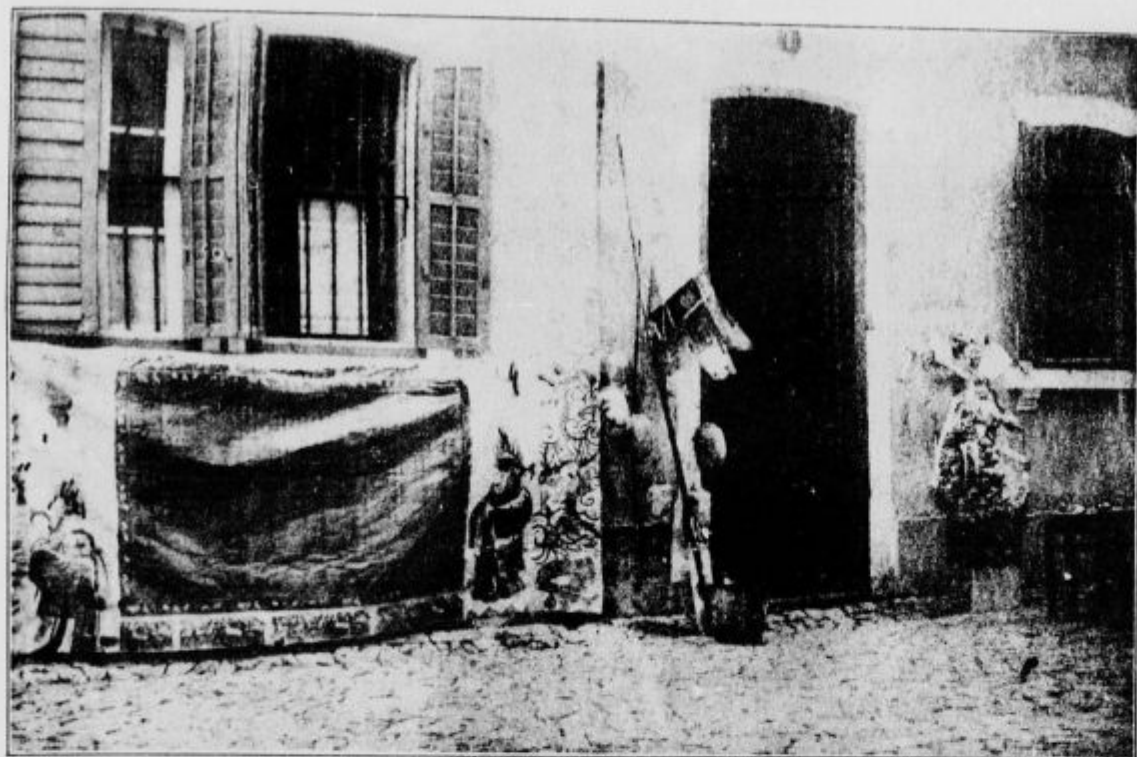
Katoliški Indijancee iz rodu Sjú.

Zamorska koča, zgrajena iz lesa in bičja. Taka stanovanja so bolj podobna temnim luknjam kot pa hišam. Tudi misijonarji čisto nimajo boljših, zlasti na, misijonskih potovanjih.

Črnček z otoka Fidži ob banan. grozdu.

Kitajski poganski pogrebni obredi. — Fotogr. slovenski misijonar Jožef Kerec.

Prizor s pasjega sejma v Bagujo na Filipinskih otokih.

Deklica iz Tonkina v narodni noši.

En pousse-pousse A rickshaw

Na sprehodu v Tonkinu. Vozilek je zelo lahek in voznik je v nogah tako razvit, da beži z njim po cele ure in za malo ceno.

uspehov. Danes je ta kraj eden najplodovitejših misijonov. Domačine so tudi navadili lepo obdelavati rodovitno deželo. Slika nam kaže otroka z bananami. Banane so najbolj znan sad v teh deželah. Rastejo na visoki, že skoro drevesu podobni rastlini, ki se tudi imenuje banana. Sadeži so užitni sirovi pa tudi zmleti v moko. Stanovanja priprostih prebivalcev Afrike so jako preprosta. Čestokrat so podobna velikemu panju. Ena sama odprtina služi za vhod in okno. V koči vlada stalno neprijeten duh po koži črncev.

Slika Indijanca iz rodu Sju nas opozori na izumirajoče indijanske rodove v Ameriki. Taki ljudje so pred prihodom Evropecev imeli v posesti celo Ameriko. Sedaj so jim Američani odmerili nekaj kosov zemlje, kjer se smejo prosto gibati in živeti po svojih navadah. Te naselbine se imenujejo rezervacije. V vsaki rezervaciji je nastanjen tudi katol. misijonar.

Slika o kitajskem pogrebem obredu nam je poslal misijonar Kerec. Z mrtvimi imajo Kitajci radi veliko opraviti. Verujejo na posmrtno življenje in zato storijo vse, da jim bo po smrti kar mogoče dobro. Naša slika nam predstavlja, kako so ravno odnesli hudiča iz hiše in ga postavili pred vrata. Bonci (poganski duhovniki) so s tem proglasili dušo rajnega za rešeno. To je zapisano na veliki listini, ki je pritrjena pod okni.

Filipinski otoki (vzhodno od Zadnje Indije) so komaj še misijonska dežela. Od 11 milijonov prebivalcev je nad 9 milijonov katoličanov. Le v gorskih krajih je še nekaj poganov. Od l. 1898. so Filipini pod ameriško oblastjo. Prej so bili španski. Španski misijonarji so jih tudi pokristjanili. Mesto Bagujo je jako znano letovišče. Poleti in pozimi je precej enako toplo.

Sliki iz Tonkina (francoska kolonija v Zadnji Indiji) nam kažeta ženo s klobukom in prizor s sprehoda. Taki klobuki so tam prav potrebni radi pekočega solnca. Tudi moški nosijo široke klobuke, ki jim služijo za solnce in dež.

Dvokolesni vozički so v vzhodni Aziji v vseh mestih nekaj tako navadnega, kakor pri nas kočije. Ko vidijo misijonarji prvič take vozičke, ki jih vozi človek, se jim zdi skoro malo poniževalno. Toda za zdravega voznika to ni tako huda reč.

Nizozemska država, ki leži ob morju med Nemčijo in Anglijo, je velika brezgozdna ravan, ki deloma leži pod morsko površino. Zato je bila prej eno samo veliko močvirje, sedaj po so tri četrtine tega močvirja s pomočjo goste mreže kanalov izpremenili v travnike in polja. Slika nam kaže tako nizozemsko pokrajino z veliko množino mlinov na veter, zakaj vodnih sil Nizozemci nimajo.

Svoj čas smo že pisali v Domoljubu, da se je vršil v Njujorku v Ameriki kongres debelih ljudi, ki je bil zelo obiskan bolj od radovednežev kot od debeluharjev. Slika nam kaže društvo debelih v Njujorku. So precejšnji kerlici, ki so pri nas skoro nemogoči, dokler bo vladal Žerjavov centralizem.

Slika na levi nam predstavlja londonskega policaja v plavalnem telovniku. Londonška megla je namreč tako gosta, da policaj, ki je venomer na cesti, lahko kaj hitro pade v vodo. Plavalni telovnik ga varuje, da ne utone, s palico, ki jo ima v roki, pa si pomaga na suho.

Ruski -boljševiki bi radi vse čisto novo. Nazadnje pa se morajo vendarle zopet starega poprijeti. Tudi naši stoli jim niso všeč. Zato je neka ruska umetnica sestavila stol, ki ga kaže slika na desni.

Pomladni plašč za dekleta. Pomladni plašč je izdelan iz tanjšega velur-blaga. V obeh stranskih polah so vstavljene globoke gube, ki se pri hoji razprostirajo in tako razširijo v spodnjem delu celotno sliko. Prednja dela sta globoko zapeta, da je plašč precej odprt. Vrh vstavljenih gub je za okrasek kosce blaga v počezni legi in na njem gumb. Rokava sta v zapetju razširjena in okrašena z dvema manjšima gumboma. Fazona z ovrtnikom je po moškem načinu, ovrtnik sam iz baržuna. — Blaga rabimo 3-75 m v dvojni širini.

PRAVILA O IZDAJANJU DENARJA.

Težko naj ti gre denar iz rok, kadar plačuješ za pijačo — škoda ni samo denarja, veliko bolj je še škoda tvoje hiše, tvojega polja, tvoje družine, tvoje pameti, tvojega zdravja.

Lahko naj ti gre denar iz rok, kadar ga daš za dobro knjigo in dober časopis. Knjiga daje znanje, znanje pa pamet in denar.

Težko naj ti gre denar iz rok za lahkomišno pravdo. Samo centralizem ima tako veliko žrelo kot lahkomišna pravda.

Lahko pa naj ti gre denar iz rok, kadar kupiš srečko Orlovskega stadiona. S tem podpiraš veliko katoliško mladinsko, izobraževalno in vzgojno delo, ki je potrebno temelj za boljše bodočnost našega ljudstva.